

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشتاز

سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)
۲۵ نومبر ۲۰۱۴

به مناسبت ۲۵ نومبر روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان

کمک به قربانیان خشونت یک چیز است

و پایان بخشیدن به خشونت علیه زنان چیز دیگری است

ما زنان سالها مبارزه فردی و جمعی نکرده‌ایم تا یک روز در سال «اجازه» بیابیم تا در مورد خشونت علیه زنان صحبت کنیم؛ تا اجساد خواهرانمان را که با ضربت «عشق» یا «ناموس» کشته‌اید، شماره کنیم؛ تا از کبودی و شکستگی اندامشان تصویر بسازیم؛ تا از صورت‌های بی‌چهره‌شان که اسید سوزانده ابزار ترحم‌طلبی ابداع کنیم؛ تا بررسی موقعیت زنانی که بدن‌های بی‌دفاعشان، با پرداخت پول یا بدون آن، بستر فرونشاندن آتش هوس سیری‌ناپذیر مردان است، ستون‌های آماری صفحات روزنامه‌ها و تحقیقات دانشگاهی را پر کنند. چرا باز لازم است تکرار کنیم:

- از هر سه زن یک نفر خشونت جسمی یا آزار جنسی را در طول عمر خود تجربه می‌نماید؛ که معمولاً آزار دهنده یکی از اعضای خانواده یا آشنایان اوست و متعاقباً خانه ناامن‌ترین مکان دنیا برای زنان است.
- هر سال ۶۰ میلیون دختر، در مسیر مدرسه یا ... مورد حمله جنسی قرار می‌گیرند.
- ۸۰ درصد (۶۴۰.۰۰۰ زن) قاچاق انسان مربوط به زنان و دخترانی است که عمدتاً برای بهره‌کشی جنسی قاچاق می‌شوند.

- حداقل ۶۰ میلیون دختر به علت نوزادکشی یا سقط جنین از روی انتخاب جنسیت، در جهان «ناپدید» شده‌اند.
- بین ۱۰۰ تا ۱۴۰ میلیون زن و دختر امروزه در دنیا معیوب‌سازی جنسی شده‌اند.
- بیش از ۶۰ میلیون دختر در سراسر جهان کودک - عروس و در معرض سواستفاده مستقیم جنسی هستند.
- در ایالات متحده آمریکا نیز ۱۱.۸ درصد از ابتلاء به HIV در میان زنان ۲۰ سال به بالا در سال‌های اخیر، به خشونت همسر مربوط می‌شود.*

دیگر کافی است! آمار دادن کافی است! این آمارهای تکان‌دهنده بی‌جان نمی‌توانند واقعیات جنگ علیه زنان را نشان دهند. لحظات پراضطراب و پایان‌ناپذیری که زنان در تکتک سلول‌های جامعه و در تمام شبانه روز تحمل می‌کنند را نمی‌توانند تصویر کنند.

اگر امروز آمارها سخن می‌گویند، به این دلیل است که ما سالها جنگیده‌ایم برای شکستن سکوت. به این دلیل است که دیگر نمی‌خواهیم قربانیان خاموش و «نجیب» و «عاشق» باقی بمانیم. به این دلیل است که دیگر نمی‌خواهیم بدن‌هایمان

کالای منافع سیاسی و اقتصادی و مذهبی قدرت‌ها و حتی امیال فردی مردی باشد؛ تا یکی ما را در پرده ببوشاند که دست نخورده و عقیف بمانیم و دیگری چوب حراج بر بدنمان بزند. به این دلیل است که ما می‌دانیم تا زمانی که برای تن‌فروشی مشتری هست، استثماری ما ادامه خواهد یافت؛ به همین خاطر تعجب نمی‌کنیم که داعش خواهران ایزدی و مسیحی‌مان را به رسم ۱۴۰۰ سال پیش به عنوان غنیمت جنگی در بازار بردگان موصل می‌فروشد، چون خواهران دیگرمان را سال‌هاست که در «ردلایت»‌های هالند، المان و بلجیم ... در بازار «مدرن» بردگان جنسی به حراج گذاشته‌اند. به همین خاطر امروزه ما واپس‌گرایی مردسالار را در هر شکل و لباس و فرمی می‌شناسیم.

بله! خصوصاً ما زنان خاورمیانه که امروزه با انواع و اقسام نیروهای واپس‌گرایی مذهبی تازه سر بر آورده و حکومت‌های تئوکراتیک مواجه هستیم، شاهد فرم‌های عربان‌تری از خشونت بر پایه احکام شریعت علیه زنان هستیم و از دیگر سو نیز جنگ امپریالیست‌ها با نیروهای ارتجاعی در عراق، افغانستان و سوریه و ... هم مستقیماً و بیش از همه زنان را هدف کشتار، آوارگی، تجاوز جنسی، ناامنی، فقر و سیاست مسامحه با ارتجاع قرار داده است. در ایران نیز جمهوری اسلامی به عنوان پدر معنوی نیروهای واپس‌گرایی منطقه که سال‌ها دیرک اصلی آن موقعیت فرودست زنان و خصوصاً حجاب اجباری بوده است، برای حفظ موقعیت متزلزل داخلی و بین‌المللی خود یورش جدید و افسارگسیخته‌ای را علیه زنان در دستور کار قرار داده است تا زنان را هر چه بیشتر از صحنه‌های اجتماعی و سیاسی و اقتصادی دور نموده؛ و تمام روزنه‌هایی که پیش‌تر یا بنا به ضرورت و یا در اثر تلاش خلاقانه و خستگی‌ناپذیر زنان گشوده شده بود، ببندد. از یک سو با انواع و اقسام طرح‌های قانونی و احکام قضائی و به اتکای نیروی نظامی زنان را وادار به انفعال، بی‌کاری، خانه‌نشینی و زایمان نموده؛ و از دیگر سو برای نسق‌کشی از زنان با اجرای احکام قرون وسطائی قصاص، زنان سرکش و نافرمانی چون ریحانه را به «جرم» دفاع از خود در مقابل متجاوز، به نیابت از طرف همه زنان شورش‌گر اعدام می‌نماید؛ یا در طرحی دولتی به نیروهای شبه‌نظامی و ایدئولوژیک خود از منبر مساجد فرمان حمله اسیدی به زنان «بدحجاب» را می‌دهد تا محیط‌های اجتماعی هر چه بیش از پیش برای زنان ناامن و ممنوع شوند. این حمله جدید مسلماً دور جدیدی از مبارزات ما زنان ایرانی را طلب می‌کند تا منشأ این ستم و راه مقابله با آن را بشناسیم و بشناسانیم و نابود کنیم.

به همین خاطر ما معتقدیم، در تمام جهان حلقه‌های سازمان‌یافته خشونت خانگی و اجتماعی که بدون خشونت دولتی امکان بروز نمی‌یابند، فقط علائم بالینی روابط پدر/مردسالارانه سیستم سرمایه‌داری است. خشونت تبی است که خبر از عفونت رابطه قدرت بین زن و مرد می‌دهد؛ رابطه‌ای که توسط سیستم موجود ساخته و تقویت می‌گردد. همه زنان از نطفه و نوزاد مؤنث تا زنان سالخورده، در همه جهان و در تمام فضاهای حقیقی و مجازی از اتاق خواب همسر تا اتاق کار رئیس، از سالون کنفرانس دانشگاه تا سالون ورزش، از مزرعه‌ای در قلب طبیعت تا مرکز خریدی پرتراکم، از میدان‌های جنگ تا صفحات فیس‌بوکی، از کوچه‌ای خلوت تا کنسرت موسیقی و ... در هر زمان و مکانی با خشونت یا تهدید به خشونت و یا ترس از خشونت روبه‌رو هستند. همه زنان قربانیان مستقیم یا غیرمستقیم خشونت ذاتی، سازمان‌یافته و سیستماتیک سیستم سرمایه‌داری پدر/مردسالارانه هستند. سیستمی که بدون دفاع و به رسمیت شناختن برتری مرد بر زن در عرصه‌های مختلف اقتصادی، اجتماعی و خانگی قادر به ادامه حیات نیست؛ ناگزیر جنگی همه جانبه، بی‌رحمانه، یک طرفه و خاموش علیه زنان اعمال می‌کند. جنگی که در آن فرمانده ارتش، مفسر، قاضی، قانون‌گذار و مالک و ... فاتح خود اوست و زنان «باید» در جایگاه قربانی و مقصر دائمی این سیستم جهانی باقی بمانند، یا نهایتاً به التیام قربانیان یاری برسانند.

اما کمک به قربانیان خشونت یک چیز است و پایان بخشیدن به آن چیز دیگری است!

بله! دیگر نیاز به اثبات نیست، ما زنان قربانیان یک سیستم جهانی مشترک‌المنافع هستیم که هدفی جز کسب سود و مافوق سود ندارد؛ و از ما می‌خواهد قربانیان خاموش و مطیع آن باشیم و اتفاقاً برای تحکیم و تجدید این رابطه نابرابر نیرو و هزینه صرف می‌نماید و نمایندگان نظامی، سیاسی، قضائی، روحانی و... همسران و پدران و برادرانی تربیت می‌کند تا با اعمال خشونت در فرم‌های مختلف بردگان شورش و عاصی را به زنجیر خود آشتی دهند.

اما در این جنگ روزانه که گاهی تن‌به‌تن و گاهی جمعی زنان را هدف قرار داده ما قربانیان مطیعی نبوده و نیستیم. ما زنان انقلابی به اندازه کافی تجربه، انگیزه و خشم و جسارت داریم که دوش به دوش خواهرانمان در سراسر جهان بالاخره به این جنگ علیه زنان پایان دهیم. ما تئوری‌های علمی و رهائی‌بخشی داریم که با اتکاء به آن‌ها به خواهرانمان در تمام جهان یاری می‌رسانیم تا آگاه و متشکل شوند و به مبارزه سیاسی بپیوندند. می‌دانیم که نقطه پایان گذاشتن به این خشونت ناشی از نابرابری رابطه بین زن و مرد بدون رهائی کامل زنان امکان‌پذیر نخواهد بود؛ نه فرودستی «طبیعت زن» است و نه خشونت «طبیعت مرد». این رابطه ستمگرانه زائیده و زاینده نظام طبقاتی پدر/مردسالار است که در روابط سرمایه‌داری عصر کنونی به اوج خود رسیده است که باید آن را در هم شکنیم و به مالکیت مرد بر زن پایان دهیم. باید با افقی بلند و انقلابی، هم زمان به هر شکلی از ستم و استثمار پایان دهیم تا جهانی بسازیم که زنان بدون هیچ مانع و واژه‌های بخشی فعال از چرخه پویای جامعه باشند و احترام به انسان‌ها در آن نهادینه باشد و هیچ فرد و نهاد و...، قدرت و فرصت لگدمال کردن دیگری را نداشته باشد.

برخیز زن! شورش و مبارزه روز و مناسبت نمی‌خواهد.

برخیز زن! انقلاب دعوتنامه و تعلق نمی‌پذیرد.

برخیز زن! خواهران و همراهانت را بیاب! با کسانی که در این تحول انقلابی با تو هم‌زمند، همراه شو!

برخیز زن! جسارت، قدرت، خشم و استواری و اراده‌ات را نشان بده!

تو می‌توانی و باید تحتانی‌ترین و خاموش‌ترین فریادهای فروخورده این جهان را فریاد بزنی!

تو می‌توانی و باید در دل ناامیدانه‌ترین دقایق شکست، مبارزه پرشور و جسورانه‌ای را رقم بزنی!

تو می‌توانی و باید با دستانت سخاوتمند و پرتوانت این جهان را به لرزه در آوری!

تو می‌توانی و باید زنجیره‌های ستم و استثمار را چنان از هم بگسلی که هیچ نیرویی را یارای دوباره بافتن آن نباشد؛

نه بر پای زنی و نه بر گرده هیچ کس دیگری!

سازمان زنان ۸ مارچ (ایران-افغانستان)

۲۵ نومبر ۲۰۱۴

www.8mars.com

zan_dem_iran@hotmail.com

<https://facebook.com/8Mars.org>

<https://www.unric.org/en/uk-a-ireland-news-archive/28258-key-statistics-on-violence->

[against-women-and-girls-](#)